

[Handelsministeren.]

og engelske Varer, der indføres til Danmark, som paa nogen Maade muligt. Saaledes har Forholdet været hidtil, og saaledes vil Forholdet ogsaa blive i Fremtiden. Jeg kan nu ikke tro, at noget Lands Regering stiller sig paa det Standpunkt, at det er uvenligt af et andet Land, at dets Handelsbalance er i dets egen Favør. Hvis vi vilde opstille den samme Grundsætning, saa maatte vi jo sige, at praktisk talt Alverden handlede uvenligt over for os, eftersom der kun er et Par Lande, som er placeret saaledes i deres Handelsforbindelse med Danmark, at det er os, der har Favøren. Og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Prieme, at ingen kan være blind for de uhyre Vanskeligheder — det ærede Medlem maa heller ikke være det i den Stilling, han er i —, de uhyre Vanskeligheder, vort Land i disse Tider er udsat for med Hensyn til Køb og Salg til og fra Danmark, og jeg skulde tro, at man tjente sit Land bedst ved at erkende dette og ikke gøre Stillingen endnu vanskeligere, end den er ved Forholdenes egen Natur, men det gør man ved direkte eller indirekte at give Anvisninger til Udlandet paa, hvor vi er svage i Retning af at opfylde Krav, som vi særdeles gerne vilde opfylde, men som vi ikke altid evner at opfylde omgaaende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag og bede om, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag.

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i Dag fremsat et Spørgsmaal til Udenrigsministeren vedrørende Ottawa-Overenskomsten, idet det ærede Medlem henviste til en Artikel i „Østsjællands Følgeblad“ for 7. ds.; af denne citerede det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, følgende: at der i Ottawa-Traktaten findes en Bestemmelse om, at hvis den danske Krone gaar ned under 22½ Kr. pr. Pund Sterling, kan Dominionsstaterne forlange Told eller andre Restriktioner for Importen af danske Landbrugsvarer, svarende til den yderligere Nedgang i den danske Kronens Værdi. Paa Spørgsmaalet maa jeg svare, at de citerede Ord findes ikke i nævnte Overenskomst, men ganske vist Ordenes Mening. Jeg forventer den højtærede Formands Tilladelse til at citere nogle Linier af den nævnte Overenskomst — altsaa i dansk Oversættelse. I denne staar der:

„at Præferencer, der er ydet ved Overenskomsten, for saa vidt angaar en

bestemt Vare, staar i Fare for helt eller delvis at blive gjort betydningsløse ved Priser, som direkte eller indirekte er skabt eller opretholdt gennem Statsforanstaltninger fra et fremmed Lands Side, vil de kontraherende Regeringer i paakomnede Tilfælde udøve den Magt, de har eller maatte skaffe sig Hjemmel for, til at forbyde direkte eller indirekte Indførsel fra vedkommende fremmede Land af den paagældende Vare for saa langt et Tidsrum, som vil være nødvendigt til at gennemføre og opretholde Effektiviteten af de ved Overenskomsten aftalte Præferencer“.

Der er ingen Tvivl om, at man ved disse Ord har søgt at gardere sig mod Valutaforanstaltninger, som kunde forflygtige eller ændre Karakteren af det, man ved Overenskomsten har indgaaet. Den er altid blevet læst paa den Maade af Udenrigsministeriet og læst som en alvorlig Advarsel mod en kunstig Valutasenkning ud over de Grænser, som Modparten maatte være naaet til. Vi har ogsaa erfaret gennem Ministeriets udsendte Tillidsmænd, at Betragtningerne i Overenskomsten, som jo her angaar to Lande, der har afsluttet denne, ogsaa vil blive hævdet i Forhold til andre Kolonilande eller Lande, med hvilke England staar i Forbindelse, og ogsaa i Forholdet mellem disse og i Forholdet til Danmark som Eksportør. Det var vor Viden om denne Opfattelse og om Valutatilstanden i de med os konkurrerende Lande, som gjorde det muligt at skride til Fastlæggelsen af Kroneværdien ved indtil 22,50 for Sterling i Begyndelsen af Aaret 1933, og det er, som jeg ofte før har udtalt, ogsaa i Henhold til den nævnte almindelige Opfattelse af, hvad Ottawa-Overenskomsten medfører, at man stadig siden har modsat sig den yderligere Kronesenkning, som fra visse Sider er forlangt.

Lundberg: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Prieme i Anledning af nogle Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat, dels i Folketinget og dels uden for denne Sal, og som med lidt god Vilje eller rettere sagt lidt ond Vilje fra visse Sider kan udlægges, som om der med Hensyn til Forvaltningen af Valutaloven ved visse Lejligheder tages uvedkommende Hensyn. Netop fordi den Lovgivning, som vi her beskæftiger os med, lægger visse Baand og Hemninger paa visse erhvervsdrivendes hidtil frie Dispositionsret, forekommer det mig, at det er saa meget mere nødvendigt, at der ikke — og aller-